

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823200995
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5823200995.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: B., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, IČO: 30 794 536, deti rodičov: matky - D. A., E. F., nar. XX.XX.XXXX, pobytom G. XXX/XX, XXX XX H. a otca - G. A., nar. XX.XX.XXXX, I. XXX XX H., t.č. pobytom J. XX, XXX XX G., zastúpeného právnu zástupkyňou JUDr. Radoslavou Bencúrovou, advokátkou, so sídlom G. E. K. XXXX/XX, XXX XX L. D., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 3P/52/2023-60 zo dňa 9. októbra 2023

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 3P/52/2023-60 zo dňa 9. októbra 2023 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh otca na zníženie výživného zamietol (výrok I.). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku v odsekoch 1., 2. okresný súd poukázal na návrh otca maloletých detí, ktorým žiadal znížiť vyživovaciú povinnosť, na ktorú bol zaviazaný posledným rozhodnutím súdu pod sp.zn. 5P/26/2018, a to zo sumy 500,- Eur mesačne na obidve deti spolu na sumu 300,- Eur mesačne na obe deti a aby bol zaviazaný uhrádzať výživné v lehote do 28. dňa v kalendárnom mesiaci, keďže nemá pracovnú zmluvu, pravidelný príjem, má exekúciu a nemá na to, aby sa mu dlh kvôli výživnému zvyšoval u exekútora. Otec maloletých detí žiadal zmeniť dátum, ku ktorému by výživné bolo vyplácané z dátumu 15. dňa v tom ktorom mesiaci na dátum 30.

3. Okresný súd poukázal na priebeh konania, nariadené pojednávanie, vyjadrenia právnej zástupkyne otca maloletých detí, vyjadrenie matky, obsiahnuté v odsekoch 6., 7. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj na stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý nesúhlasil so znížením výživného, pretože nie je to v záujme maloletých detí.

4. Okresný súd po vykonanom dokazovaní, aplikácii ust. § 28 ods. 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine rozhodol tak, že návrh otca maloletých detí zamietol.

5. K návrhu otca maloletých detí na zníženie výživného okresný súd uviedol, že Zákon o rodine kladie dôraz na to, že rodičia majú vyvinúť všetko úsilie na to, aby v rámci svojich možností a schopností

dosahovali príjem, z ktorého by mohli plniť výživné na maloleté deti v takom rozsahu, aby boli uspokojené ich odôvodnené potreby. Výdavky obidvoch rodičov na ich vlastné zabezpečenie sú vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti druhoradé. Prvoradou povinnosťou rodičov je plnenie si vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. K zmene rozhodnutia o výživnom môže súd pristúpiť len vtedy, ak sa podstatne zmenia pomery na strane oprávnenej osoby alebo na strane povinných osôb. Pri rozhodovaní o návrhu na zníženie výživného súd porovná okolnosti dôležité pre určenie výživného, a to v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj nového rozhodnutia a zisťuje, či sa podstatne zmenili, a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti.

6. Maloleté deti A., momentálne vo veku 16 rokov - maloletá B. a vo veku 14 rokov - maloletý C. pochádzajú z manželstva ich rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom okresného súdu č.k. 5P/26/2018-54 dňa 20.03.2019 a ohľadne maloletých detí na čas po rozvoze rodičov bolo rozhodnuté tak, že obe maloleté deti boli zverené matke a otec bol zaviazaný platiť na výživu maloletej B. sumu 250,- Eur mesačne a na výživu maloletého C. sumu 250,- Eur mesačne. Otec v tomto konaní nakoniec súhlasil so sumou vo výške 500,- Eur mesačne spolu na obe deti, pričom otec nezaslal žiadne požadované doklady ku svojim príjmom a výdavkom, preto okresný súd rozhodol, že otec bude prispievať na deti mesačnou sumou po 250,- Eur na každé z nich. Toto rozhodnutie je posledným rozhodnutím v danej veci. V čase tohto posledného rozhodovania otec pracoval ako lodník v spoločnosti M., A. A. E., N. X, F., kde mal dosahovať deklarovaný príjem v priemere v čistom vo výške 482,74 Eur, z výpisu z účtu však vyplynulo, že v skutočnosti na účet otca zo strany tejto spoločnosti bola zasielaná suma vo výške 1.451,- Eur mesačne v priemere. Manželstvo rodičov maloletých detí bolo rozvedené pre nezodpovedný prístup otca v oblasti finančného hospodárenia, kedy rodina v dôsledku dlhov stratila aj svoj domov, voči otcovi v danej dobe bolo vedených viacero exekučných konaní. V danom období boli maloleté deti žiakmi ZŠ, maloletá B. vtedy navštevovala 6. ročník ZŠ (12 rokov) a maloletý C. bol žiakom 4. ročníka ZŠ (9 rokov). V súčasnosti sú deti vekovo staršie, maloletá B. má 16 rokov a je žiačkou 1. ročníka strednej školy a maloletý C. je vo veku 15 rokov a je žiakom 8-ročného reálneho gymnázia, (8. ročník), obe maloleté deti navštevujú alergologickú ambulanciu. V čase posledného rozhodnutia o výživnom matka maloletých detí pracovala ako učiteľka v G. K. O. H., kde dosahovala príjem cca 586,50 Eur a aj v súčasnom období je na rovnakej pozícii a jej príjem dosahuje sumu 819,99 Eur. K výdavkom maloletých detí okresný súd odkázal na ich rozpis, ktoré boli matkou predložené podľa č.l. 47-49 spisu a ktoré výdavky na maloletú B. mesačne predstavujú sumu cca 338,- Eur a na maloletého C. sumu cca 285,- Eur a zahŕňajú tak celodennú stravu doma ako aj v škole, hygienické potreby, veci osobnej potreby a spotreby, oblečenie, ako aj výdavky na lieky a lekára, strojček na zuby, školské pomôcky, ako aj mimoškolské aktivity. Okresný súd na tomto mieste poznamenal, že tieto výdavky na deti nie sú konečné, pretože matka do nich nezahrnula výdavky súvisiace s bývaním maloletých detí, ktoré táto hradí sama vo svojej plnej réžii, a teda sumu cca vo výške 75,63 Eur na každé dieťa (pri ich spolupodieľaní sa na nájme, ako aj platbách za elektrinu, internet a odpad). Tieto výdavky neboli zo strany právnej zástupkyne otca a ani samotným súdom namietané, rozporované.

K súčasným pomerom na strane otca okresný súd poukázal na jeho tvrdenia, podľa ktorých v porovnaní s obdobím posledného rozhodnutia o výživnom došlo k zmene, pokiaľ nepracuje na pracovnú zmluvu, ale len brigádne a mal stratiť prácu u slovenského zamestnávateľa, pre ktorého dlhodobo pracoval. Z tohto dôvodu otec maloletých detí údajne pracuje len brigádnicke, a to počas obdobia 2 až 3 týždňov a potom by mal byť údajne 2 až 3 mesiace doma, takto by mal zarobiť za dané obdobie sumu okolo 900,- Eur, čo by mu inak vychádzala suma cca 300,- Eur na mesiac za predpokladu, keby otec počas kalendárneho roka pracoval v intervaloch cca 3 týždne a 3 mesiace doma. Otec maloletých detí nie je evidovaný ako nezamestnaný, nepoberá žiadne štátne sociálne dávky. I napriek tomu, že okresným súdom bol vyzvaný na predloženie potrebných listín svedčiacich o jeho príjmoch, výdavkoch (č.l.13, 15, 26, 28. spisu), žiadne doklady nepredložil a zo strany právnej zástupkyne boli doložené len doklady svedčiace o jeho exekúciách a o skutočnosti, že deťom dobil kredit vo výške 7,- Eur a aj to len maloletému C., pri B. suma nebola uvedená. Z e-mailového oznámenia súdneho exekútora JUDr. E. zo dňa 05.10.2023 vyplynulo, že otcov dlh na výživnom k 05.10.2023 predstavuje sumu 9.405,92 Eur ako aj, že tento k danému dátumu uhradil sumu 11.194,- Eur v sumách, ako sú vyjadrené na č.l. 36 spisu. V konaní pred okresným súdom bolo zistené, že voči otcovi okrem uvedenej exekúcie vedenej v dôsledku neplatenia výživného je viacero exekučných konaní, a to spolu 6.

7. Na základe zisteného skutkového a právneho stavu okresný súd dospel k záveru, že návrh na zníženie výživného podaný otcom maloletých detí nie je dôvodný, v podstate sa majetkové pomery otca nezmenili. Tento pracuje ako lodník a je tomu tak v nemecky hovoriacich krajinách, resp. v krajinách Beneluxu,

ktorý jazyk potrebný k výkonu tejto činnosti otec maloletých detí ovláda a v tejto oblasti pracoval aj v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom. Otec sa sám vyjadril, že inú prácu vykonávať nechce, pretože táto ho baví a že sa ani nechce zamestnať na Slovensku a ani v inej oblasti, a to aj napriek tomu, že mal podľa vlastných tvrdení stratiť prácu pred vyše rokom. Podľa výsledkov dokazovania sa okresnému súdu javí skôr skutočnosť, že otec sa vyhýba zamestnaniu na plný pracovný pomer z dôvodu exekučných konaní, ktoré sú voči jeho osobe vedené na území Slovenskej republiky ako aj, že v skutočnosti dosahuje príjem vyšší ako tvrdí, čomu by zodpovedala jednak skutočnosť, že tomu tak v jeho pracovnej oblasti bolo aj v čase posledného rozhodnutia súdu o výživnom a svedčí tomu aj tá skutočnosť, že ako otec tvrdí, že je schopný platiť výživné maximálne v sume 300,- Eur mesačne spolu na obe deti. Za súčasne tvrdeného stavu otcom v prípade, keby tento zarábala len sumu cca 300,- Eur mesačne tak, ako by to vyplývalo z jeho tvrdení, teda pracoval by len 3 týždne a 3 mesiace by bol doma, pričom za 3 týždne by zarobil sumu cca 900,- Eur, potom okresnému súdu nebolo jasné, z čoho by hradil svoje ďalšie mesačné nevyhnutné výdavky minimálne na stravu, drogériu, mobil, prípadne nevyhnutné lekárske potreby a navyše prispieval ešte aj deťom na kredit na mobil, na výlety s priateľkou a občas aj s deťmi, príležitostné darčeky na Vianoce, keď by za daného stavu takto de facto zarobil sumu len 300,- Eur mesačne a túto by poukazoval na výživu maloletých detí nehovoriac o výdavkoch na ubytovanie, ktoré otec zrejme vyriešil tak, že sa nasťahoval ku svojej novej priateľke podľa vyjadrenia jeho právnej zástupkyne, ak t.č. žije v G.. Ak by mal otec skutočný záujem dosahovať relevantný preukázateľný príjem, ktorý sa inak v oblasti, v ktorej je otec pracovne činný pohybuje cca v sume od 2.000,- do 3000,- Eur mesačne na riečnych lodiach výletného typu ako personál, kde otec má však na to vyššiu kvalifikáciu podľa vlastného vyjadrenia, a teda táto práca v zahraničí by pre neho nemusela byť dostatočne atraktívna (čl. 54 spisu), resp. na území Slovenskej republiky ako lodník v sume 1.060,- Eur (čl. 53 spisu), tak sa otec zamestná aj tak, ako uviedol okresný súd len, aby mal dostatočný mesačný príjem na platenie nevyhnutných výdavkov. Ak otec uvedené neučinil a vyčkáva na to, kým získa v Belgicku pracovnú zmluvu, ktorá by pre neho bola výhodnejšia, tak za stavu existencie vyživovacej povinnosti otca, ktorý sa inak o deti veľmi nezaujíma a ani posledne stanovené výživné už niekoľko rokov pravidelne neplatí, okresný súd takýto prístup otca k plneniu jeho vyživovacej povinnosti k 16 a 14 ročným deťom považoval za flagrantný, čomu podľa názoru okresného súdu nemôže zodpovedať následok vo forme zníženia jeho vyživovacej povinnosti voči jeho maloletým deťom, naviac za situácie, ak ich nároky naopak vzrástli a tieto sa neznižili. Okresný súd mal za to, že od posledného súdneho rozhodnutia otec maloletých detí ako povinný z vyživovacej povinnosti nepreukázal, že došlo k takej podstatnej (závažnej) zmene pomerov, ktorá by opodstatňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči oprávneným maloletým deťom z výživného, preto návrh na zníženie výživného ako nedôvodný zamietol.

8. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, ak neboli splnené podmienky na aplikáciu ust. § 55 CMP.

9. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletých detí prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne. Rozsudok okresného súdu považoval za nesprávny. Podľa otca maloletých detí okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní otec maloletých detí zdôraznil, že je v jeho reálnych možnostiach platiť maximálne výživné 300,- Eur mesačne na obe deti a pokiaľ podľa posledného rozsudku pod sp.zn. 5P/26/2018 bol zaviazaný výživným 500,- Eur mesačne na obe maloleté deti a s takouto výškou výživného súhlasil, tak uviedol, že v danom momente precenil svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, nakoľko nebolo možné takéto vysoké výživné na obe maloleté deti platiť. To, že otec maloletých detí nie je schopný platiť výživné 500,- Eur mesačne na obe maloleté deti, vyplýva aj z niekoľko vedených exekúcií. Uvedomuje si potrebu výživného pre obe maloleté deti, avšak nie je schopný platiť výživné vo výške, s ktorou v čase rozvodového konania precenením svojich schopností, možností a majetkových pomerov súhlasil. U posledného zamestnávateľa M., A. bol skončený pracovný pomer bez zavinenia otca. Toho času nemá pravidelný príjem z brigádnickej činnosti, t.j. nie je schopný platiť pravidelne také vysoké výživné, ako bolo určené súdom. Namietal úvahu okresného súdu o možnostiach jeho príjmov, ak okresný súd porovnával riečne lode a nákladné lode na mori, na ktorých otec pracuje a nesúhlasil ani s porovnávaním práce, napr. kuchára na lodi s lodníkom. Prácu lodníka vykonáva 17 rokov a chce ju ďalej vykonávať, preto nesúhlasil s úvahou okresného súdu, že sa vyhýba zamestnaniu v SR z dôvodu exekúcií. Pokiaľ nemá pracovnú zmluvu a nie je zamestnancom, je povinný si platiť svoje zdravotné poistenie v SR ako samoplatca. Žiadal posunúť termín splatnosti výživného na 30. deň v mesiaci a následne tento termín

splatnosti zmenil na 28. deň v mesiaci, pretože k 15. dňu v mesiaci nemá k dispozícii peniaze, ak je na lodi vyplácaný na konci mesiaca, nie v priebehu mesiaca. Otec maloletých detí doložil Rozhodnutie CPP zo dňa 20.10.2023, podľa ktorého otec je právne zastúpený advokátkou určenou CPP. S poukazom na § 57 CMP v spojení s § 53 a § 55 CMP otec maloletých detí uplatnil náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania za trovy právneho zastúpenia, ak ich priznanie považuje za spravodlivé vzhľadom na okolnosti prípadu, t.j. aby súd zaviazal matku na ich úhradu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám právnej zástupkyne otca. Otec maloletých detí navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že bude znížené výživné na obe maloleté deti zo sumy 250,- Eur mesačne na sumu 150,- Eur mesačne, a to tak u maloletej B. ako aj u maloletého C. a stanovená splatnosť takto určeného výživného do 28. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí s priznaním trov súdneho konania, eventuálne navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a ak by aj odvolací súd dospel k tomu, že nie je možné znížiť výšku výživného, tak žiadal zmeniť rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5P/26/2018-54 zo dňa 20.03.2019 vo výroku III. o výživnom v časti splatnosti výživného z 15. dňa v mesiaci na 28. deň v mesiaci.

10. K odvolaniu otca maloletých detí sa vyjadrila matka v podaní zo dňa 03.12.2023 (č.l.78 spisu), ktorá navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť ako správny.

11. K odvolaniu otca maloletých detí sa vyjadril aj kolízny opatrovník v podaní zo dňa 05.12.2023 (č.l.79 spisu), ktorý navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

12. K vyjadreniu matky maloletých detí a kolízneho opatrovníka sa vyjadril otec prostredníctvom právnej zástupkyne v podaní zo dňa 18.12.2023 (č.l.86 spisu) tak, že nesúhlasí s ich vyjadreniami a zotrváva na odvolacom návrhu s poukazom aj na to, že došlo k zníženiu jeho príjmu z dôvodu nepravidielnosti jeho príjmu, a tým je daný dôvod aj na zníženie výživného ako aj úpravu splatnosti výživného na 28. deň v mesiaci s náhradou trov súdneho konania.

13. Ďalšie vyjadrenia nenasledovali.

14. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec na základe odvolania podaného osobou oprávnenou a v zákonnej odvolacej lehote za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP, keď nebolo potrebné zopakovať, doplniť dokazovanie, ani si to nevyžadoval verejný záujem, bol napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

15. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom maloletých detí bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/10/2024-93 zo dňa 24.1.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 30.01.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

16. Podstatou odvolania podaného otcom maloletých detí bolo namietanie, že pre posúdenie jeho návrhu na zníženie výživného nebolo v potrebnom rozsahu vykonané dokazovanie, a to, ktoré vykonal okresný súd, tak z neho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne aj nesprávne právne posúdil vec. Otec maloletých detí v odvolaní zdôrazňoval to, že od posledného súdneho rozhodnutia, a to rozsudku okresného súdu č.k. 5P/26/2018-54 zo dňa 20.03.2019, ktorým bolo určené výživné vo výške 500,- Eur mesačne spolu na obe maloleté deti, došlo k zmene pomerov na jeho strane, pokiaľ nedosahuje pravidelný príjem a ani v takej výške, z ktorej by bol schopný týmto posledným súdnym rozhodnutím hrať výživné, ak ani v čase posledného súdneho rozhodnutia takéto možnosti a schopnosti na platenie výživného 500,- Eur mesačne na obe maloleté deti nemal, keďže udelením súhlasu na túto výšku výživného precenil svoje schopnosti, možnosti. Ďalej otec maloletých detí v odvolaní namietal úvahu okresného súdu pokiaľ ide o predpokladanú výšku príjmu, ktorú by otec maloletých detí mohol dosahovať a nesúhlasil s okresným súdom konštatovaným reálne preukázateľným príjmom, ktorý by dosahoval v sume od 2.000,- až 3.000,- Eur mesačne.

17. Krajský súd nezistil relevantnosť ani jedného z odvolacích dôvodov, a to ani pokiaľ ide o návrh na zmenu dátumu splatnosti výživného z 15. dňa v mesiaci na 28. deň v mesiaci vzhľadom k možnosti príjmu otca maloletých detí, a preto rozsudok okresného súdu bol potvrdený ako vecne správny za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje.

18. Krajský súd zdôrazňuje, že pokiaľ otec maloletých detí podaným návrhom inicioval súdne konanie o zníženie výživného, tak mal povinnosť nielen tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť, a to preukázať podstatnú zmenu pomerov na jeho strane od posledného súdneho rozhodnutia rozsudkom okresného súdu č.k. 5P/26/2018-54 zo dňa 20.03.2019, ktorým bola určená výška vyživovacej povinnosti 500,- Eur mesačne na obe maloleté deti. Okresný súd vecne správne postupoval pokiaľ predvolal otca maloletých detí ako aj matku, kolízneho opatrovníka na informatívne stretnutie podľa č.l.13, 14 spisu a správnosť postupu bola aj v tom, ak okresný súd výzvou zo dňa 06.06.2023 (č.l.16 spisu) žiadal aj od otca maloletých detí predložiť doklady o zárobkových pomeroch, o príjmoch, doklady preukazujúce výdavky. Matka maloletých detí bola vyzvaná na doloženie dôkazov preukazujúcich výdavky maloletých detí. Aj na základe predvolania na termín pojednávania dňa 09. októbra 2023 o 12.30 hod. (č.l.28 spisu v spojení s č.l.26 spisu) bol otec vyzvaný na zdokladovanie príjmov, výdavkov, a i napriek uvedenému otec maloletých detí v konaní pred okresným súdom takto nepostupoval. Oproti tomu matka maloletých detí preukázala svoj príjem potvrdením o príjme na č.l. 45 spisu ako aj mesačné výdavky maloletej B. C. maloletého C., ktoré v čase rozhodovania okresného súdu boli vo veku – B. 16 rokov, C. vo veku 15 rokov.

19. Naposledy o výške vyživovacej povinnosti otca maloletých detí bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 5P/26/2018-54 zo dňa 20. marca 2019 tak, že otec maloletých detí bol povinný prispievať na výživu maloletej B., nar. XX.XX.XXXX, sumou 250,- Eur mesačne a maloletého C., nar. XX.XX.XXXX, sumou 250,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 18.04.2019. Otec maloletých detí od tohto posledného súdneho rozhodnutia a pre jeho vydanie zisťovaných pomerov, schopností a možností otca maloletých detí v konaní o ním podanom návrhu na zníženie výživného nepreukázal podstatnú zmenu pomerov na jeho strane, t.j. zmenu schopností, možností a zárobkové pomery, pre ktoré by nebolo z jeho strany možné platiť výživné na obe maloleté deti mesačne v sume 500,- Eur. Ani okresný súd nezistil zmenu pomerov na strane otca maloletých detí od posledného súdneho rozhodnutia, preto za aplikácie ust. § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine v spojení s ust. § 157 CMP nebol návrh otca maloletých detí na zníženie výživného dôvodný. Na druhej strane matka maloletých detí preukázala výdavky, ich potreby vo vzťahu, ku ktorým správne poukázal okresný súd na to, že od posledného súdneho rozhodnutia sú deti vekovo staršie, keď maloletá B. v čase rozhodovania okresného súdu mala 16 rokov a C. 15 rokov, t.j. na ich strane narástli odôvodnené potreby a je povinnosťou nielen matky maloletých detí, ale aj otca ako druhého rodiča, aby svoje správanie, konanie nasmeroval tak, aby mal zabezpečený príjem pre plnenie si vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, ak táto vyživovacia povinnosť voči maloletým deťom je prioritná, pokiaľ maloleté deti sú odkázané výživou na svojich rodičov a nemajú možnosť si túto sami zabezpečiť. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich primárna zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Otec maloletých detí nemôže túto svoju primárnu, základnú, zákonnú povinnosť prenášať na matku ako druhého rodiča maloletých detí, ktorá i s ohľadom na zistené nie riadne plnenie vyživovacej povinnosti otcom maloletých detí, túto výživu maloletých detí pravidelne zabezpečuje (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Okresný súd pri zdôrazňovaní plnenia vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom vecne správne vyjadril aj svoju úvahu o možnosti otca maloletých detí zabezpečiť si reálny príjem tak, ako to uviedol v podrobnosti v odseku 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku a takejto úvahe nie je možné zo strany odvolacieho súdu nič vytknúť. Pri nepreukázaní a ani okresným súdom nezistenej zmeny pomerov na strane otca maloletých detí nebola daná zákonná podmienka na zmenu súdneho rozhodnutia o výške vyživovacej povinnosti otca maloletých detí, preto krajský súd aj za vecne správneho právneho posúdenia okresným súdom napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, ak nebola zistená, otcom maloletých detí preukázaná ani zmena pomerov k tomu, aby sa podľa posledného rozhodnutia zmenil deň splatnosti platenia výživného otcom maloletých detí, a to vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky na 28. deň v mesiaci tak, ako to bez preukázania zmeny pomerov požadoval otec maloletých detí opätovne v podanom odvolaní.

20. Vecná správnosť rozsudku okresného súdu bola aj vo výroku o trovách súdneho konania, pretože na aplikáciu zákonných ustanovení § 54, § 55 CMP neboli zistené okolnosti a namieste bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu rozhodnutia podľa § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.